

מפעל המבחנים

לפי פסקי ק"ק תימן

בהתלצת פרנץ ורבנן שליט"א

מפעל המבחנים לפי פסקי ק"ק תימן

בעידודם ובהמלצתם של מרנן ורבנן גדולי ק"ק תימן שליט"א

◊ מפעל המבחנים ◊

◊ **מפעל המבחנים** קם בעידודם ובהמלצתם של **מרנן ורבנן שליט"א**, במטרה לחזק את לימוד ההלכה למעשה לפי מנהגי קהילות קודש תימן, בקרב האברכים ובני הישיבות הקדושות, באופן מקיף וברור, בעיון ובהבנה.

◊ המפעל עורך מבחנים בתורת רבותינו גדולי קהילות קודש תימן ומעניק מלגות וספרים.

◊ בשנים ה'תשפ"ב וה'תשפ"ג נבחנו האברכים והבחורים מתוך חוברות **'כלנו מיסבין'** בהוצאת **מפעל המבחנים**. ותלמידי התתי"ם נבחנו מתוך עריכת שולחן ושולחן ערוך המקוצר.

◊ **מבחי תחילת חורף שנת ה'תשפ"ד**, מתפרסמים בגב גיליון זה.

◊ **מפעל המבחנים** הקים בס"ד בחודש זה בית מדרש גבוה להוראה - **'בית עזריה'**, על שם מרנן הגאון רבינו **עזריה בסיס זצוק"ל**, במסלול הלכה **לפי פסקי ק"ק תימן**, ע"י ה'מרכז הרוחני העולמי ליהדות תימן', ראש העין.

◊ **ב'מפעל המבחנים** נערכים להוצאה לאור במהדורה מחודשת ומיוחדת של הספר **'דרך סלולה'**, המיועד להדרכת בחורי הישיבות הקדושות כיצד לנהוג בשינוי המנהגים, לפי הדרכתם של מרנן ורבנן זצוק"ל ושליט"א.

◊ ובזאת אנו קוראים לכל אשר נדבה רוחו אותו לקחת חלק בפעולותיו של **מפעל המבחנים**, הן כרכזים, הן בתמיכה כספית.

לפרטים, הרב יונתן גרשוני הי"ו:
053-3163546

פרסומים יפורסמו בעזיה"ת גם בקו 'המאורות': 8416* או 03-3088885, שלוחה 2, ושוב 1 או 2. וכן באתר המאורות ובאתר נוסח תימן, ועוד.

דברי פתיחה כולל 'בית עזריה'

מאת ראש הכולל הגאון רבי יחיאל בסיס שליט"א

אנו נמצאים בימים בהם מידת הדין מתוחה, כאשר אויבנו נשאו ראש ותוקפים אותנו מכל צד ומכל פינה. רואים במוחש את החרון אף שיש, עם רציחתם והריגתם של כאלף וארבע מאות יהודים על קידוש השם.

ועתה, כאשר אלפים מאחינו ומבנינו, מונגיסיים בחירוף נפש להגן בגופם על כל העם היושב בארץ ישראל, שומה עלינו לתמוך בהם רוחנית על ידי לימוד התורה ותפילה להצלתם והצלחתם. וזאת למודעי, כי תפילתם של בני התורה והאברכים השוקדים על תלמודם, תפילה חשובה היא לפני הקב"ה, ואינה שבה ריקם.

הגמרא במסכת שבת (דף י.) אומרת, שכאשר ראה רבא את רב המנונא מאריך בתפילתו, אמר עליו 'מניחים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה'. רש"י שם ביאר, שחיי עולם היינו לימוד התורה, כי התפילה צורך חיי שעה היא, לרפואה לשלום ולמזונות.

רבינו בחיי אבן פקודה בספרו חובות הלבבות עומד על עניין בקשות צרכי האדם שבתפילה. כיון שאין אדם מבין את הנהגת הבורא בעולמו ואינו יודע מה טוב לו באמת, לכאורה היה ראוי לו לבקש בתפילתו רק בקשה אחת, הכוללת את כל צרכיו. אדם היה צריך לעמוד בתפילה ולומר, רבונו של עולם, אתה בראת את העולם, אתה יודע מה היה ומה עתיד להיות, אתה יודע מה טוב לי ומה אינו טוב לי. אנא, תן לי מה שטוב לי, ואל תתן לי מה שאינו טוב לי.

ידוע המעשה באדם שהיה בדרכו להפליג באניה בים לרגל מסחרו, ובאמצע הדרך דרך על מסמר ונפצע. ולא יכל להמשיך בדרכו, והאניה הפליגה בלעדיו. היה אותו אדם מתאונן על רוע מזלו, ועל המסמר שהביא לו מזל רע. והנה כעבור מספר ימים הגיעה הידיעה, שסערה פתאומית הטביעה את האניה בלב הים, וכל נוסעיה טבעו ומתו. שמח אותו אדם שמחה גדולה על מזלו הטוב, ולא עוד אלא שעשה את המסמר ההוא קמיע, שהיה הוא זה שהציל אותו ממוות בטוח.

יתכן שהחולה יבקש רפואה, אבל אינו יודע כי דוקא מחולתו היא זו שתציל אותו מדבר רע יותר. כמו אותו אדם שנשברה רגלו, ועקב כך היה מרותק למסתו. פיו לא פסק מלהתאונן על גורלו המר, שאיננו יכול לצאת לעבודתו, ובני ביתו מוטלים ברעב. והנה לפתע הגיעו חיילי המלך לעיר, כדי לגייס את כל הגברים למלחמה. וכאשר ראו כי רגלו שבורה ואינו כשיר להילחם, עזבוהו לנפשו. כמה שמח אותו אדם באותה שעה, שמחמת רגלו השבורה ניצל ממוראות המלחמה.

אם כן נשאלת השאלה, מדוע תיקנו אנשי כנה"ג את תפילת י"ח, שבה אנחנו מבקשים את כל צרכינו בפרטורטו, הרי יתכן שאדם מבקש דבר הנראה בעיניו כאילו טוב הוא לו,

ולפי האמת אינו טוב לו. אנחנו מבקשים חכמה, בריאות, פרנסה, ועוד דברים רבים אחרים, כאשר יתכן שלא כולם טובים עבורנו. מבאר רבינו בחיי, כי אנשי כנסת הגדולה רצו להחזיר בכל אדם ואדם את האמונה בקדוש ברוך הוא, שירגיש וידע בבירור שהכל ממנו יתברך. שאם צריך הוא דבר מסוים, כגון חכמה, פרנסה או בריאות, יבקש זאת ממנו, ושיתן לו את הדבר ההוא אם טוב הוא לו.

נמצא כי בעת שהאדם מתפלל, הוא לא רק מבקש את צרכיו הנשמיים, אלא גם מחדיר בעצמו אמונה בבורא יתברך, וידוע שהאמונה היא אחת מעיקרי הדת.

וכאן הבן שואל, כיון שמעלת התפילה כה גדולה, שבאמצעותה מחדיר האדם אמונה בעצמו, מדוע כאשר ראהו מאריך בתפילתו, אמר עליו 'מניחים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה'. אדרבה, הוא היה עוסק בחיי עולם, באחת המצוות החשובות שהן מעיקרי הדת.

תשובה נפלאה לשאלה זו, שמעתי מפי מרן חכם שלום הכהן זצוק"ל.

כאשר אדם מקיים איזו מצוה, מניח תפילין, מתפלל, נותן צדקה, או כל מצוה אחרת, הרי הוא עושה בכך את ציוויו של הקדוש ברוך הוא. הוא עובד בכך את הקדוש ברוך הוא, ממליך אותו על עצמו, והרי הוא בבחינת עבד. לעומת זאת, כאשר אדם לומד תורה, הוא כבר בדרגה אחרת, דרגה גבוהה הרבה יותר. הוא בבחינת בן של הקדוש ברוך הוא. הוא לא עבד, אלא בן.

זהו מה שאנו אומרים בתפילה 'השיבנו אבינו לתורתך, וקרבינו מלכינו לעבודתך'. כשאנו לומדים תורה, הרי אנחנו בניו של הקדוש ברוך הוא, והוא אבינו. לכן אומרים 'השיבנו אבינו לתורתך'. אולם כשאנו עובדים את הקדוש ברוך הוא ומקיימים את מצוותיו, הרי אנחנו עבדיו, והוא מלכנו. לכן אומרים 'וקרבינו מלכינו לעבודתך'.

לפי זה מובן היטב על מה ולמה כעס רבא כאשר ראה את רב המנונא מאריך בתפילתו. אמת, מעלת התפילה גדולה מאד, שכן באמצעותה מחדיר האדם אמונה בעצמו. אבל כאשר הוא מתפלל, אינו אלא בבחינת עבד. וכמו שאמרנו חז"ל (תענית דף ב.) על פסוק 'ולעבדו בכל לבבכם' (דברים יא, יג), 'איזו היא עבודה שהיא בלב, הוי אומר זו תפילה'. לעומת זאת, כאשר אדם עוסק בתורה, הוא מתעלה להיות בבחינת בן. מי שעושה את עצמו עבד בזמן שיכול להיות בן, הרי הוא מניח חיי עולם ועוסק בחיי שעה.

הרי לנו עצה נפלאה כיצד לבקוע שערי שמים, לרצות ולהתרוצות לפני הקב"ה, כשאנחנו בבחינת בניו ולא בבחינת עבדיו. נעמוד בתורה, נוסף שיעורי תורה, נצל את זמננו לעסק התורה, וכן נזכה להיות בבחינת בניו לקדוש ברוך הוא. ובכך, הוא יתברך ירחמנו כרחם אב על בניו, ויסיר מעלנו חרון אפו, ויציל ויצליח את אנשי כוחות הביטחון המחרפים נפשם להצלת עם ישראל. אכ"ר.

בית מדרש גבוה ל'הוראה' בית עזריה'

ע"ש מרן הגאון רבינו עזריה בסיס זצוק"ל
רבה הראשי של העיר ראש העין
בבית מדרשו, 'המרכז הרוחני העולמי ליהדות תימן', רחוב שילה 60 ראש העין

הלכה ומנהג ~ בהלכות ברכות השחר (שו"ע סימן מ"ו)
נלמד ונערך בחבורה ע"י ת"ח מומחים ובקיאים בפסקי ובמנהגי כל ק"ק תימן ומקורותיהם

אמירת ברכות השחר בבית או בבית הכנסת

ב. והעתיקוהו בקובץ הלכה ומסורה שם סעיף קכא), שקצת מתפללי הבלדי נוהגים לומר כל ברכות השחר דוקא בבהכ"נ, אבל רוב ככל הקהל ואפילו מתפללי הבלדי אין אומרים אותן אלא בבתייהם. וכ"כ עוד שם (דף ז, בגוף הסידור) שכל אחד מברך כל ברכות השחר בביתו בזו אחר זו. וביאר באריכות, שכיון שאין ידיו נקיות צריכים ליטול ידים קודם הברכות, וחכמי הגמרא היו קדושים שהיו רוחצים ידיהם קודם שישנו ונשארים בנקיון ע"י שהיו לטין ידיהם במפה כל זמן שהם ישנים, ולכן הגאונים הורו ותקנו לאסור לאמרם בשעת עשייתם, אלא לאמרם אחר הנטילה על הסדר זה אחר זה, לפי שהן ברכות השבח. וכן נהגו ברוב העולם ובכללם בתימן לאמרן כל אחד בביתו דוקא כדמעיקרא, ודוקא סמוך לקומו ונטילת ידיו הנעשים בביתו. ומיעוט הגאונים אמרום כדין הגמרא, והצד השווה בכולם שאמרום כל אחד בביתו. ואע"ג דקיי"ל כהגאונים שמברכם אפילו שלא נתחייב בהן, מ"מ כיון שברוב הימים אנו עושים בבתינו כל אותן המעשים והפעולות הללו, הרי יותר נכון לאמרן בבית סמוך לעשייתן, וכמבאר בשל"ה בשם אביו. ובזמן הגאונים נהגו בספרד שהחזן מברכם בבית הכנסת, להוציא למי שאינו יודע. ומנהג זה התפשט אח"כ גם למצרים כמבואר בדברי הר"א בן הרמב"ם, ולאט לאט הגיע לאשכנז ולהרבה קהילות בעולם לרבות רוב ק"ק תימן. ובתימן אחר שראו שהרמב"ם התנגד למנהג זה (פ"ז הל"ט), נחלקו ביניהם, חלק רצו להחזיר המנהג כדין התלמוד, והרוב מיחו והמשיכו לאמרן כתקנת הגאונים, אך בבהכ"נ. ואחר זמן אלה שנשארו במנהג לאמרן בבהכ"נ שאלו את הר"א בן הרמב"ם, והשיב שהם ביטלו מנהג זה, כי חכמים תיקנו ברכות אלו למעשים ותנועות ולא לבהכ"נ. ומאז חזרו בתימן לנהוג כדין התלמוד כל ברכה בשעת חיובה (שכן משארית התכאליל מלפני 400-500 שנה העתיקו דברי הרמב"ם כלשון התלמוד). אולם גם למנהג זה לא ארכו הימים, כי מבואר בצדה לדרך (פרשת צו) למהר"י צאהרי (מלפני כ-

א) מדין התלמוד (ברכות ס:), וכן דעת הרמב"ם למעשה, וכ"כ מרן מעיקר הדין), מברכים את ברכות השחר תוך כדי שמיעות ופעולות, כגון כשיעור משנתו יאמר אלהי (ה)נשמה, כשישמע קול התורנגול יאמר הנותן לשכוי בינה וכו', וכן ע"ז הדרך. ואח"כ כשיטול ידיו יברך על נטילת ידים.

אולם כתב מרן (שו"ע סימן מו סעיף ב), עכשיו מפני שאין הידים נקיות וגם מפני עמי הארצות שאינם יודעים אותם, נהגו לסדרם בבית הכנסת, ועונים אמן אחריהם ויוצאים יד"ח.

והמשנה ברורה כתב (ס"ק י"ג), שבזמנינו המנהג שכל אחד מברך בפני עצמו ואין השי"צ מוציא שום אדם. ולענין מנהג תימן בזה:

ב) הנה כתב מהרי"ץ (תכלאל ע"ח דף ד ע"ב. והעתיקוהו בתכלאל תפלת כל פה דף ב), ועכשיו נהגו (ומשמע מלשונו שלא היה המנהג כן מקדם. אוצר מנהגי עדן. והרש"צ כתב, שהכוונה שאינו כדברי התלמוד והרמב"ם, אבל הוא מנהג קדום, ומטעם דברי הטור) לסדר כל הברכות בביהכ"נ חוץ מברכת נט"י שמברכה כל אחד בביתו סמוך לנטילה. וכן רבו מהרד"ם ביאר (בשתילי זתים) את דברי מרן הנזכרים, ולא העיר שלא נוהגים כן.

וכ"כ מהר"ע קורח (סער"ת דף צט אות א, והוא שאמ"י), שבקריאת ברכות השחר, נשארו בתימן במנהגם עד היום, לסדרם בבית הכנסת בין מי שנתחייב בהם או לא נתחייב (ולא שינו מפני הרמב"ם).

וכ"כ בקובץ הלכה ומסורה (טו דף קסז הערה קצא) בשם הגר"ע בסיס, את המנהג שנהגו לברכם בבית הכנסת (ואולי כוונת הדברים רק לחלק מהבלדי, כמבואר בסעיף שם ע"פ ויצבור יוסף בר).

וכן גבי מנהג שרעב, כתבו בקובץ הלכה ומסורה (שם הערה קצג) ובמנהגי יהודי שרעב (דף יז סעיף ד), שמנהגם שאומרים בבהכ"נ את ברכה"ש, והיה אומר זאת בדר"כ המארי, ומוציא הציבור יד"ח (את מי שלא ברך, כיון שהיו שברכו בבית או בדרך. מהר"מ צובירי).

ג) ומאידך, מהר"י צובירי כתב (שורש החיים דפים טו-טז הנדפס בסוף ויצבור יוסף בר ח"ד, ובאריכות יותר בויצבור יוסף בר ח"ד פרק כ, ושוב בקיצור בסידור כנה"ג דף ב באמת ויצבי סימן

400 שנה), שנוהגים לברכם אף אם לא נתחייב בהן, ומבואר עוד בדבריו שנהגו לאמרן בבית. ובהרבה תכאליל מאוחרים כתבו לאמרם בבהכ"נ, והעתיקוהו מהשו"ע, ומאידך סתמו ע"פ הרמב"ם לאמרן בשעת חיובן כדין התלמוד. ולאחר עיון ובדיקה נוכחנו לדעת, דלאמרן בשעתה לא היה אפשר כי קבלו על עצמם תקנת הגאונים מפני טינופת הידים, ולאמרן בבהכ"נ לא היה אפשר כי אין כל הקהל באים לבהכ"נ בבת אחת. והללו שנהגו לאמרן בקצת בתי כנסיות, מעטים מאד היו, כי רוב קהלם היו מגיעים בזמירות או בתחילת יוצר ויש מאחרים יותר ויותר, והיו אומרים בבתיהם כל הברכות. ומכל זה מבואר שכן המנהג המפורסם כמעט בכל יהדות תימן. וטוב ויפה לנהוג כן, כי בהיות שכל אחד אומרם בביתו בבת אחת זו אחר זו לבדו או עם בניו, הרי הוא שם אל לבו יותר ומזדרז ונזהר לאמרן כדי לצאת ידי חובתו. וזה כדברי השת"ז (סימן ו סק"ג) שברכות אלו נתקנו לברכם בביתו. וסיים, שמה שלא פשט המנהג בתימן לאמרן בכל יום תמיד בבהכ"נ, מאחר שכל אחד ידע לאמרן בביתו, ומאידך לא היו מצויים עמי ארצות שאינם יודעים ברכות.

וכ"כ בזכרון תימן (דף רלו סעיף יז) שמנהג אלצאלע שכל אחד בירך לעצמו, ורק היחידים שהשכימו ללמוד בלילה אחד מהם מברך בקו"ר ומוציא את כולם.

וכ"כ באוצר מנהגי עדן (פ"א ס"ה) שמנהג עדן שאין מסדרין בבית הכנסת אלא כל אחד מברך בביתו, כי עיקר הטעם למנהג בבית הכנסת להוציא את מי שאינו בקי. וסיים לציין לכה"ח (סימן ו סק"ג) שמנהג האריז"ל לסדר הכל בקומו ממיטתו בביתו, כמבואר בשער הכוונות.

ד) והרש"צ כתב (בהערות שבתכלאל ע"ח שבמהדורתו דף מב), שהמנהג לברכם בבהכ"נ היפך כל התכאליל והרמב"ם. והיום בימי החול כל אחד אומר אותם בביתו לבדו מפני דוחק הזמן והאיחור לבוא לביהכ"נ, ובכדי שיתפלל עם הציבור אומר אותם במהירות בדרכו לביהכ"נ, וההרגל נעשה טבע, ולכן אפילו בשבת חלק גדול מהצבור לצערינו יושבים בביתם ושותים ובאגב אומר אותם. וביאר, שבכל התכאליל המוקדמות והמאוחרות ובכללם מהר"י ונה, לא שינו מדינא דתלמודא שכל אחת נאמרת בשעתה, וברור שלא דוקא בבית אלא כפי מה שמזדמן. והמנהג היפך כל התכאליל והרמב"ם, משני הטעמים הנזכרים בדברי ראשוני הגאונים, והשאירו לשון התכלאל כמות שהוא. והביא גאונים וראשוני

שמבואר בדבריהם שכן נוהגים, ושכן מבואר בשאלה להר"א בן הרמב"ם שכן המנהג בתימן. ושכ"כ מהר"י ונה בחידושי, שאר הפוסקים כתבו שמסדרם הש"צ בביהכ"נ משני הטעמים הנזכרים. ושמהר"ע קורח כתב שבתימן נשאו במנהגם לאמרם בביהכ"נ בין נתחייב או לא נתחייב, ולא שינו מפני הרמב"ם. ומבואר שנשאו במנהגם עד היום ללא נטייה לאיזה מנהג או שיטה אחרת, ואהינמותיה קא סמכינא, ודלא כמהר"י צובירי בסידורו שכתב ששינו מנהגם לפי דעת הרמב"ם. ומה שהיום בימי החול כל אחד ואחד אומר אותם בביתו לבדו הוא מפני דוחק הזמן והאיחור לבוא לביהכ"נ ובכדי שיתפלל עם הציבור אומר אותם במהירות בדרכו לביהכ"נ, וההרגל נעשה טבע, ולכן אפילו בשבת חלק גדול מהצבור לצערינו יושבים בביתם ושותים קפה או חלב ובאגב אומר אותם, וא"כ אין שום הוכחה ממה שעושים היום. והחשיבות לאמרם בצבור בכדי שיענו אמן על הברכות, ולכן טוב וישר לחזור ולהתקין לאמרם בכל בתי כנסיות כמנהג הראשונים, עד שנזכה להחזרת עטרה לישנה כפי דין התלמוד. ובתכלאל ע"ח מבואר בסדר התכלאל, שיתעטף בטלית ומניח תפילין ומתחיל אדון העולמים ומסדר הברכות עד ברוך ה' לעולם או"א ועומדים ואומר ש"צ המהולל וכו', וכ"כ הטור ואחר שהניח תפילין יסדר הברכות וכו', (ועיי"ש שהביא ראייה לזה מגמרא ברכות דף יד סוף ע"ב, שאחר הציצית והתפילין יקבל עליו עול מלכות שמים, וזה הברכות והתפלה).

גם הגר"נ אלשיך כתב (תכלאל תורת אבות דף ז, במוסגר עגול, אחר שכתב שלא במוסגר את דברי מהרי"ץ, שעכשיו נהגו לסדר כל ברה"ש בביהכ"נ חוץ מברכת על נט"י שמברכה כל אחד בביתו סמוך לנטילה), שבזמנינו רובם ככולם נוהגים לברך כל הברכות לפני שבאים לביהכ"נ.

וכ"כ הגר"א רמתי (בית תפילתי פ"ה ס"ד), שמן הדין ש"צ מסדיר הברכות בביהכ"נ ומוציא אפילו את הבקי, אמנם עכשיו בטל המנהג ברוב ככל המקומות, וכל אחד מברכן בביתו.

וכ"כ הגר"י רצאבי (שולי המעיל סימן א סק"פ, ושע"ה סימן ז ס"א), שבדורות אלו נוהגים שמסדיר אותם כל אחד בביתו ואח"כ את ברכות התורה קודם שהולך לביהכ"נ, ורבים נוהגים (בשבת ויו"ט שיש פנאי) שהש"צ (הגדול שבציבור) מסדיר כל הברכות בביהכ"נ, כדי להוציא את עמי הארץ שאינם יודעים.

גם הגר"ש קורח כתב (ערי"ש ס"ב), שרבים מבתי הכנסת נוהגים לסדר ברכות השחר ע"י ש"צ, וכולם עונים אמן.

המעוניין להחזיק תורה ומסורת אבותינו הקדושים, יפנה לפלא': 053-3163-546. ניתן לתרום מכספי מעשר. ע"ר. אפשר לתרום בכרטיס אשראי, וכן בהוראת קבע - קוד מוסד להקמת הרשאה 10023, וכן בהפקדה בבנק 20 סניף 543 מס' חשבון 109529. ולציין עבור כולל 'בית עזריה'. עץ חיים היא למחזיקים בה, ותומכיה מאושר'.

כמו כן, ציבור המעוניין בשיעור שבועי הלכה למעשה, בימי השבוע או בשבת קודש, לפי מנהגי אבותינו הקדושים ק"ק תימן, מפי תלמידי חכמים מומחים ובקאים בפסקי ובמנהגי כל ק"ק תימן ומקורותיהם, יפנה לבית המדרש 'בית עזריה', פלא':

053-3163-546

מפעל המבחנים לפי פסקי ק"ק תימן
 בעידודם ובהמלצתם של מרן ורבני רבני ק"ק תימן שליט"א

מפעל המבחנים
 לפי פסקי ק"ק תימן
 www.hbs.org.il

לקי. תשרי ה'תשפ"ד

מבחני - 'שו"ת החיים והשלום' - ה'תשפ"ד

'מפעל המבחנים' לפי פסקי ק"ק תימן, ממזין את כלל ציבור בני התורה, אברכים ובחורי הישיבות ללמוד ולהבחן על אחד מספרי היסוד של פסקי ק"ק תימן

'שו"ת החיים והשלום'

חלק א"ח - סימנים א'-ר"ג (תשובות קצרות, 62 עמודים)

למרו הגאון האדיר רבי חיים כסאד זצוק"ל

המבחן יתקיים א"ה ב'יומא דהילולא' של מרו זצוק"ל - כ"ב כסלו ה'תשפ"ד.

המבחן מתחלק ל' שלבים:

שלב ב':

מבחן בקיאות ועיון, שיעור לדירוג המתמודדים. 3 בעלי הציון הגבוה בשלב א', אשר יעפילו ויתמודדו בשלב זה, יוכתרו ל'חתן' ו'סגני' בפני הקהל ב'יומא דהילולא'.

שלב א':

מבחן בקיאות-אמריקאי. במבחן זה יתבקשו הנבחנים לשלוט בדעתו של מרו זצוק"ל למעשה. 5 בעלי הציונים הגבוהים (מלבד 3 העולים לשלב ב') יקבלו 100 ש.

המסיימים בהצלחה יקבלו מלגה:

חתן 'החיים והשלום': 2,000 ש.

סגן ראשון: 1,000 ש.

סגן שני: 500 ש.

לפרטים נוספים ורישום: 053-3163546

'מפעל המבחנים לפי פסקי ק"ק תימן'.

כמו כן, בחנוכה ייערך מבחן על 'שו"ת בית העזרי' ח"א סימני א"ח (ס"ד סימנים), למרו הגאון רבי עזריה בסיס זצוק"ל, באותו סגנון, עם מלגות נבואות במיוחד.

??? שאלת השאלות ???

מהי דרך הפסיקה של רבותינו חו"ר תימן, ביחס לרמב"ם, שלחן ערוך ומנהגים?

התשובה צריכה להיכתב עם הוכחות, מתוך עיון בספרי חו"ר תימן זצוק"ל ושליט"א.

ניתן להיעזר בכל דרך שהיא, כגון הקדמות של מוציאים לאור, או מאמרים בעניינים אלו בספרים שונים או בקבצים תורניים.

התשובה המובחרת ביותר תזכה את כותבה הנכבד ב-500 ש.

ניתן להגיש עד א' ניסן ה'תשפ"ד.

להעביר ל'מפעל המבחנים':

בתיאום: 053-3163-546

או לרחוב יריעות שלמה 8 ראש העין.

מוסדות אבי העזרי
 בשיתוף
מפעל המבחנים

שמחים אנו לבשר כי לקראת יומא דהילולא למרו זצוק"ל יתקיים מבחן מקיף על

'שו"ת בית העזרי חלק א' (חלק א"ח)

המסיימים בהצלחה יקבלו מלגה

חתן בית העזרי: 5,000 ש

סגן שני: 1,500 ש

סגן ראשון: 2,000 ש

כלל הנבחנים שיעפילו לשלב ב' יקבלו את ספרי מרו זצוק"ל

המבחן יתקיים א"ה בחנוכה ה'תשפ"ד

במבחן זה יתבקשו הנבחנים לכתוב את דעתו של מרו זצוק"ל הלכה למעשה בעניינים שונים.

לפרטים נוספים ורישום: מפעל המבחנים במנהגי ק"ק תימן - הרב יונתן גרשוני, פל': 053-3163-546

וכן באתר מוסדות אבי העזרי בכתובת WWW.hbs.org.il

מחשיכם בדרכו. משמרים את מורשתו

